

Speech on Shabbat

Isaiah 58; 13

If you restrain your foot because of Shabbat, from pursuing your business on My holy day, and call Shabbat a delight, the holy day of the Lord honourable, and honour it, not doing your own things, nor pursuing your own business, nor speaking of things.

ישעיהו פרק נח פסוק יג

אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש ידוד
מכבד וכבדתו מעשות דרכך ממצוא
חפצך ודבר דבר:

Talmud Bavli Shabbat 113a-b

"and honour it" - that your clothing on Shabbat should not be like your clothing during the rest of the week. Like Rabbi Yochanan, who would refer to his clothes as the things that honour him. "not doing your own things" - that the way you walk on Shabbat should not be the same as the way you walk during the rest of the week. "nor pursuing your own business" - your business is forbidden, but G-d's business is permitted. "nor speaking of things" - that your speech on Shabbat should not be the same as your speech during the rest of the week. Speech is forbidden, but thinking (about weekday things) is permitted.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף ק"ג:

וכבדתו - שלא יהא מלבושך של שבת
כמלבושך של חול. וכי הא דרבי יוחנן קרי
למאניה מכבדותי. מעשות דרכך - שלא יהא
הילוכך של שבת כהילוכך של חול. ממצוא
חפצך - חפצך אסורין, חפצי שמים מותרין.
ודבר דבר - שלא יהא דבורך של שבת
כדבורך של חול. דבור - אסור, הרהור -
מותר.

Rashi (ibid)

That your speech on Shabbat should not be the same as your speech during the rest of the week - For example business or financial calculations.

Thinking (about weekday things) is

permitted -to think to oneself 'this field would cost me so much'

רש"י מסכת שבת דף ק"ג:

שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול -
כגון מקח וממכר וחשבונות.
הרהור מותר - להרהר בלבו: כך וכך יציאות
אני צריך להוציא על שדה זו.

Tosefot (ibid)

That your speech on Shabbat... Rabbeinu Tam disagrees with Rashi. Thinking about business is already forbidden because of the words 'pursuing your own business'. Rather it is like it states in Vayikra Rabba (34; 16) "Rabbi Shimon bar Yochai had an old mother. When she would speak [about frivolous things] he would say to her, 'Mother, it is Shabbat' and she would keep quiet." This implies that one should not speak on Shabbat in the way they do during the week. In the Yerushalmi it states that only with great difficulty did they permit greeting people on Shabbat.

תוספות מסכת שבת דף ק"ג:

שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול -
ואין נראה לר"ת דהא כבר נפקא ממצוא
חפצך אלא אומר ר"ת כדאמר בויקרא רבה
(פ' לד) ר"ש בן יוחי הוה ליה אימא סבתא
דהות מישתעיא סגיא אמר לה אימא שבתא
הוא שתקה משמע שאין כל כך לדבר בשבת
כמו בחול ובירושל' אמרי' בטורח התירו
בשאלת שלום בשבת.

Shulchan Aruch 307; 1

Speaking of things - that one must speak differently on Shabbat than the way they speak during the week. Therefore it is forbidden to say 'I will do such and such tomorrow' or 'I will buy this merchandise tomorrow'. It is even

forbidden to speak too much about frivolous things. [Rama: People who enjoy (get *oneg*) speaking about the latest news and happenings are permitted to speak about them on Shabbat just like during the week. But someone who does not enjoy it is forbidden to speak about these kinds of things for the sake of others who wish to have *oneg shabbat* from it.]

שולחן ערוך אורח חיים סימן שז סעיף א

ודבר דבר (ישעיה נח, יג): שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול; הלכך אסור לומר: דבר פלוני אעשה למחר או סחורה פלונית אקנה למחר, ואפילו בשיחת דברים בטלים אסור להרבות. הגה: ובי"א שסיפור שמועות ודברי חדושים הוא עונג להם, מותר לספרם בשבת כמו בחול; אבל מי שאינו מתענג, אסור לאומרם כדי שיתענג בהם חבריו.

Mishna Brura 307; 1

I will do tomorrow - those things that are forbidden to do on Shabbat, even if they are only forbidden Rabbinically. There are those who wrote that even for the sake of a Mitzvah, such as writing a sefer Torah or similar things, it is forbidden to say 'I will do this tomorrow'. However the Eliya

Rabba, Maamar Mordechai and Birkei Yosef disagree and hold that anything which is a Mitzvah may be discussed on Shabbat. Nevertheless it is preferable to be stringent if possible, when there is no need to discuss it on Shabbat. If a person is afraid that they may come to change their mind and not do the Mitzvah then according to everyone it is permitted to talk about it to encourage themselves, since this is like making a vow.

משנה ברורה סימן שז ס"ק א

אעשה למחר - ודוקא אם הוא דבר שאסור לעשותו בשבת ואפילו אם הוא רק איסור דרבנן. יש שכתבו דאפילו דבר מצוה כגון כתיבת ס"ת וכה"ג אסור לומר אעשה למחר אבל בא"ר וכן במאמר מרדכי וברכי יוסף חולקים עליהם וסוברים דכל לדבר מצוה שרי ומ"מ נכון לכתחלה להחמיר כשאין צורך לזה בדבורו היום [עיין בתו"ש] ואם מתיירא שיתרשל בדבר אז לכו"ע שרי לזרוזי נפשיה דאמירה לגבוה הוי כנדר [שם בתו"ש].

Mishna Brura 307; 3

Oneg for them - it is forbidden to speak on Shabbat about things which cause distress.

משנה ברורה סימן שז ס"ק ג

עונג להם - ואסור לספר בשבת איזה דבר שמצטער בו:

Mishna Brura 307; 4

It is permitted ... - Nevertheless one should be careful not to speak too much about news and events, since even things which are pure *oneg Shabbat* like eating, drinking and sleeping should only be done in

moderation. Shabbat was given as a special time for those who do not have a chance to learn Torah during the week so that they can learn. And those talmidei chachamim who toil all week in Torah should also not speak too much about mundane matters because this causes bitul Torah.

משנה ברורה סימן שז ס"ק ד

מותר וכו' - ומ"מ יזהר מלהמשיך הרבה בזה דאף בדבר שהוא עונג גמור כמו אכילה ושתיה ושינה מבואר בסימן ר"צ ובבי"י בסימן רפ"ח דאין להמשיך הרבה דלא לו שאינם עוסקים בתורה בימות החול ניתן שבת עיקרו לד"ת ואפילו לת"ח היגיעים בתורה כל ימות השבוע ג"כ איתא באחרונים שלא ירבו בו יותר מדאי משום בטול תורה:

Mishna Brura 307; 5

Anshei Maaseh (people of action) are extremely careful not to speak on Shabbat, even of things that are necessary, except in Hebrew (and it would appear that the reason is as a fence so that they don't come to speak about frivolous things). The Shlah writes that he has a tradition that a person should not greet their friend on Shabbat in the same way that they do during the week, but rather should say 'Good Shabbos' (or 'Shabbat Shalom') in order to fulfil the mitzvah of 'Remember the day of Shabbat'.

Terumat Hadeshen 1:61

Question: The custom that many people have to gather outside Shul on Shabbat and discuss the latest news of the kings, princes and wars, and things like that - is there a concern that they are doing something forbidden or not?

Answer: It seems to me that one should be careful not to do this. Tosefot, and also the Rosh wrote (Shabbat 113) that it is forbidden to talk too much idle chat, as they proved from the story of Rabbi Shimon bar Yochai's mother. This implies that one should not chat as much on Shabbat as one does during the week. And in the Yerushalmi it states that it was only with great difficulty that they permitted

greeting people on Shabbat. Therefore it seems explicitly that it is forbidden to chat as much as during the week. Nevertheless, if those people who engage in such chatter gain enjoyment (*oneg*) from it, when they talk about these topical matters, like some people who have a strong desire to discuss it, it seems that it is certainly permitted. Because the Sma"k writes that young people who enjoy running and jumping around are permitted to do so (even though it is forbidden on Shabbat), and similarly anything else that gives great enjoyment on Shabbat. From this we see that even though the Rabbis learned from the verse "honour Shabbat" - by not doing your own things, that one should walk differently on Shabbat; meaning not to run and jump. Even so, if someone gains *oneg* from that, it is permitted. Similarly with chatter, which is learnt from the same verse, "pursuing your own business or speaking of things" as Tosefot and the Rosh learned above. Nevertheless, I have seen many times that when people gather to chat about such things they do not get such enjoyment from hearing the latest news, but they do so because of peer pressure. In such a case it appears that it is forbidden for those people to speak about these matters.

משנה ברורה סימן שז ס"ק ה

ואנשי מעשה נזהרים ביותר מזה שלא לדבר בשבת אפילו דברים הכרחיים כ"א בלשון הקודש [ונראה שטעמם הוא למגדר מלתא כדי שלא יבואו לשיחה בטלה]. איתא בשל"ה קבלתי אדם המבקר לחבירו בשבת בשחרית לא יאמר לו כדרך שאומר בחול צפרא טבא רק יאמר לו שבת טבא [בלשון קודש או בלשון חול כמנהגנו היום] כדי לקיים זכור את יום השבת:

תרומת הדשן חלק א (שו"ת) סימן סא

שאלה: מה שנוהגים רוב בני אדם אף המדקדקים במעשיהם, להתאסף ביום השבת לאחר יציאת בהכ"נ, ולספר שמועות מענייני מלכים ושרים וערך המלחמות וכה"ג, יש חשש איסור בדבר או לאו? תשובה: יראה דצריך לדקדק בדבר, דהתוס' וכן האשירי כתבו בפ' אלו קשרים, דאסור להרבות בשיחה בטילה בשבת כדמוכח בעובדא דאימא דרשב"י... משמע דאין כ"כ לדבר בשבת כמו בחול, ובירושלמי אמרין דבדוחק וטורח התירו בשאלות שלום בשבת עכ"ל. הא קמן להדיא דאסור להרבות דברים כמו בחול, וכש"כ יותר מבחול. אמנם אם אותם בני אדם מתענגים בכך, כשמדברים ומספרים שמועות מהמלכים ושרים ומלחמותיהם וכה"ג, כדרך הרבה בני אדם שמתאווים לכך, נראה דודאי שרי. דכה"ג כ' בסמ"ק דבחורים המתענגים במרוצתם ובקפיצותם, מותר; וכן לראות כל דבר שמתענגים בו לראות ע"כ. הא חזינן דאע"ג דדרשו חכמים וכבדתו מעשות דרכיך, שלא יהא הלוכך של שבת כהלוכך של חול, פ"י שלא ירוץ ויקפוץ, ואעפ"כ אם עושה להתענג ולאות נפשו שרי. ה"ה לענין שיחה יתירה, דנפקא לן נמי מההיא קרא ממצא חפצך ודבר דבר, כמו שפירשו התוספות והאשירי דלעיל. אמנם ראיתי הרבה פעמים, שמקצת מאותם בני אדם המתאספים לספר שמועות הללו, אינם מתענגים בריבוי שמועות הללו, אלא שעושים כן לרצון חבריהם הנאספים עמהן. כה"ג נראה דיש חשש איסור לאותן שאין מתענגים.